

ŽIVOT VÍRY

Proměna
společnosti
evangeliem

6

2016

39 Kč / 1,60 €

Pete Greig
„Bůh k nám
skáče padákem“

**Iráčané
v Brně**
Nečekaně
krátký příběh /6

Přátelství
– nedostatkové
zboží /12

Rudolf Bubik
ovlivnil generace
letničních /20

Iráčtí křesťané v Brně

pohledem dvou dobrovolníků

6

Přátelství

Co to je a kde ho najít?

12

Rudolf Bubik byl „kolenolog“

Ohlédnutí za životem
zakladatele AC

20

Distribuce letního dvojčísla

Upozorňujeme, že i letos budeme prázdninové dvojčíslo Života víry přednostně distribuovat na Křesťanské konferenci (4.–6. 7. v Praze). Pokud na KK nebudete (nebo vyzvednutím ŽV nepověříte svého známého, který na KK bude), bude vám časopis doručen kolem poloviny července.

Děkujeme za pochopení.

co najdete v tomto čísle

úvodník

4 Můžu ti dolít?

Jakub Limr

ze života církve

6 Z Iráku do Brna... a zase zpátky

Josef a Lenka Kovářovi

rozhovor

8 Do našeho trápení Bůh skáče padákem

Pete Greig,
Lucie Endlicherová

téma: Přátelství

12 Nezůstat na povrchu

Marek Macák

14 Nejen „popo“

Petra Mizurová

15 Pouta zocelená bojem

David Novák

16 Bratr pro doby soužení

Daniel Kvasnička

17 Je potřeba traktor, abys zasel?

Jiří Foltá

můj příběh

19 Vítězství naší Viktorie

Eliška Volfová

ze života církve

20 Rudolf Bubik byl „kolenolog“

Tomáš Dittrich

21 Kdokoli mohl zazvonit...

Peter Plachý

pokoj s Izraelem

23 Tiranská úžina opět v ohrožení?

Johannes Gerloff

z historie

24 „Kdo má Boha, je boháč“

Dana Koutecká

recenze

26 Lady Jana Greyová

Ivana Kultová

připravujeme

■ téma: Křesťané a popkultura

- ☐ Jak máme reagovat na dnešní populární kulturu?
- ☐ Jak o ní mluvit s dětmi?
- ☐ Můžeme ji nějak ovlivnit?

■ rozhovor s Romanem „Hawranem“ Lachem

- ☐ Jak se žije slovenskému misionáři mezi severoamerickými indiány

John MacFarlane:

„Kdo má Boha,
je boháč“

22

ŽIVOT VÍRY

ročník 27 / červen 2016
cena 39 Kč / 1,60 €

Život víry je měsíčníkem vydávaným Křesťanskou misijní společností (KMS), která sdružuje různá křesťanská společenství, organizace a jednotlivce. KMS slouží k vzájemnému dorozumění křesťanských pracovníků, kteří usilují o misii a o jednotu křesťanů ve světle Písma. Chce napomáhat k duchovnímu růstu a vzdělávání křesťanů a místních sborů.

KMS chce sloužit Božímu lidu. Snaží se o prohloubení vztahů mezi křesťany a usiluje o probuzení.

Šéfredaktor: Mgr. Tomáš Coufal
Redakce: Ing. arch. Tomáš Dittrich
Redakční rada: Ing. arch. Tomáš Dittrich, Ing. Lubomír Ondráček, Mgr. Jiří Unger, Ing. arch. Kateřina Hodecová
Sazba a grafická úprava: Ondřej Pumr
Korektury: Mgr. Tomáš Coufal, Zdenka Brázdilová
Výtvarná spolupráce: Pavel Bosman
Tisk: Grafotechna Plus, s. r. o.

Redakce a administrace

KMS – Život víry, Primátorská 41, 180 00 Praha 8
tel.: 284 841 922, fax: 284 841 923
e-mail: redakce@zivotviry.cz, web: www.zivotviry.cz

Předplatné

objednávejte pomocí výše uvedených kontaktů nebo na e-mailu předplatne@zivotviry.cz.
Půlroční (239 Kč) či roční předplatné (477 Kč) lze zahájit kterýmkoli měsícem roku. Bližší informace (mj. kompletní ceník včetně množstevních slev) najdete na www.zivotviry.cz, odkud lze časopis také pomoci on-line formuláře objednat. Informace na vyžádání zašleme i poštou.

Předplatné, distribuce a reklamace na Slovensku:
Knihkupectvo Jonatan,
Legionárska 2, 811 07 Bratislava
tel. 02/555 63 040, e-mail: jonatan@vibh.sk
<http://obchod.mrp.sk/vbh>

Distribuce pro zdravotně postižené elektronicky:
Diakonie ČCE, Klimentská 18, 110 05 Praha 1
tel.: 222 316 306, e-mail: szp@diakonie.cz

Vydavatel: KMS, IČ 539 147
Registrováno: MK ČR E 6094, ISSN 1210-43-45

Za obsah podepsaných článků odpovídají autoři. Redakce si vyhrazuje právo zaslat příspěvky krátit. Snažíme se publikovat původní texty. Pokud články, které nám posíláte, chcete zveřejnit i jinde, prosíme, abyste nás o tom informovali.

© Život víry – všechna práva vyhrazena.

Přetiskování článků či jejich delších částí bez písemného svolení redakce se zapovídá, přetiskování kratších částí (do jednoho odstavce) možno pouze s uvedením přesné citace (včetně ročníku, názvu článku a strany). Jednotlivé články možno šířit prostřednictvím xerokopii, pouze zdarma.

Uzávěrka rádkové i plošné inzerce je druhého dne předchozího měsíce. Později zadané inzeráty zařadíme dle možností, s 50% příplatkem. Redakce si vyhrazuje právo inzerát odmítnout. Seznamovací a fundraisingové inzeráty nezveřejňujeme.

Podmínky inzerce: <http://inzerce.zivotviry.cz>

Číslo vychází koncem předchozího měsíce a je distribuováno během první poloviny měsíce.

Milý čtenáři,

jako křesťané jsme vytvořili pozoruhodnou kulturu korektnosti. Proto mě kamarád pastor v půli 90. let překvapil, když jsem zjistil, že v soukromí mluví sprostě. Senzacechtivě publikum musím ale zklamat – už to nedělá. Křesťané totiž vulgárně nemluví.

Taky o nikom neřekneme nic negativního. Mluvit o hříchu druhého je tabu. Když první dva čeští prezidenti cizoložili, křesťané nejenže o tom nemluví, ale dokonce Tě napomenou, abys o tom taky nemluvil. Když se pan prezident neomluví za to, že se zmýlil ohledně článku novináře Peroutky (vzdor tomu, že mu to uložil soud), křesťané dělají jakoby nic, jen ho chválí za pozitivní vztah k Izraeli. Myslenka „Co je to asi za člověka?“ je ve vztahu k prezidentovi i v naznačené souvislosti pokládána za nepatřičnou.

Když jsem nedávno chtěl jedné své blízké příbuzné vyprávět politický vtíp, napomenula mě, abych jí žádný takový vtíp neříkal. Zřejmě měla strach, že bych tím zhrěšil a že bych jí tím pohoršil.

Taková korektnost vychází z Písma, které společnosti/společenství pomáhá udržovat zdravé vztahy a které hájí osobní důstojnost každého jednotlivce. Na druhou stranu jde ale naše dnešní křesťanská korektnost často tak daleko, že jsme útlací než Písmo. Ježíš se o Herodovi vyjádřil ironicky (šlo o celkové velmi negativní hodnocení jeho osobnosti i politiky). Pavel urazil celý jeden národ, když se přihlásil k výroku, že Křesťané jsou lháři a lenoši (Tt 1,12; že to jsou hováda, říká Pavel jen v králíčkém překladu) nebo cynicky zavtípkoval na účet místní skupiny křesťanů, kteří hájili nutnost obrázky (Ga 5,12). Kdyby byl Ježíš nebo Pavel členem některého z našich sborů, mohl by se s podobnou vyřídkou dostat do problémů.

Pavla bychom u nás pravděpodobně napomenuli i za pomluvy, když Galatským křesťanům napsal o ostudném pokrytectví apoštola Petra (Ga 2,11–14), jen bychom nesměli vědět, že to byl apoštol a že je to napsané v Bibli. Vytvořili jsme si svá pravidla, která jsou „křesťanstější“ než Bible sama. Písmo je totiž nebyvale otevřené, pokud se píše o hříších. Na jednu stranu tam nalézáme diskrétní pravidla, kdy nesmíme o něčím hříchu mluvit s nikým dříve než s křesťanem, který ho spáchal, a ani pak hřích nesmíme zveřejnit jinak než na základě určitých dalších pokynů, na druhé straně však Starý i Nový zákon obsahují plno kritických poznámek nejen na adresu špatných, ale i dobrých politiků a duchovních.

Pavel se proti biblickým pokynům neprohřešil. Vždyť v Bibli čteme, že starší mají být napomínáni veřejně (1Tm 5,20). Proč tomu tak asi je? Nejen ze svých chyb, ale i z chyb druhých se můžeme mnoho naučit. Veřejná kázeň chrání vedoucího i jeho společenství. Starší ani politici nesmí být svatými kravami. Nesou zvláštní odpovědnost a měli by být vykazatelní. To se nemůže stát, když se kolem jejich selhání bude chodit po špičkách.

Kultura křesťanského útlacitví brojí proti pomluvám, a přitom jsou pomluvy odvrácenou stranou nadsazené korektnosti: Když se o věcech, o kterých by se mluvit mělo, nemluví, vede to lidi k tomu, aby šířili drby. Co je tedy nejlepším lékem proti pomluvám? Neměl by to být strach, aby mi někdo nevytknul, že jsem o někom něco řekl. Nejlepší obranou proti pomluvám je podle mě otevřenost a vykazatelnost společenství.

Chci, aby mi moji spolupracovníci řekli, když se jim na tom, jak se chovám nebo co dělám, něco

nelíbí. Poměrně často mi to říkají, ale mohlo by to myslet být ještě lepší. Proč mi to říkají? Má to dva důvody: a) chybují často a b) vědí, že o jejich kritiku stojím a že to nenaruší náš vztah.

Samozřejmě, že to není jednoduché. To, že jsem udělal chybu, většinou nepřijmu okamžitě a někdy si dál myslím, že věc dělám správně. Tady jde zase o to, aby to rozdýchal ten můj spolupracovník. Celkově je to ale blahodárné. Některé

Káznili byste apoštola Pavla?

chyby mohu napravit hned a některé věci zůstávají otevřené s tím, že se teprve po čase ukáže, kdo měl pravdu. Takové nejednoznačné záležitosti, pokud se o nich mluví, zůstávají jako na měřicím přístroji v laboratoři, kde ve zkumavce sledujeme, zda jde o nemoc, nebo o projev života.

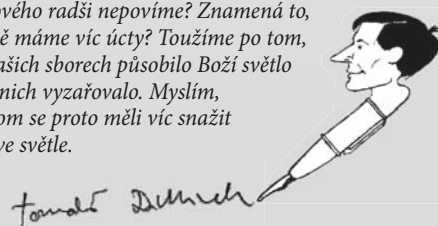
Všechno negativní nemusí být hříchem, jako špatná běžně hodnotíme různá rozhodnutí nezávisle na tom, jestli byla skutečně hříšná, nebo jen naivní či hloupá. Taky o takových záležitostech je potřeba otevřeně mluvit.

Politický vtíp je pozoruhodná literární forma, která kritizuje, hájí a formuje určité pro společnost důležité zásady a myšlenky. To neznamená, že všechny politické vtípy jsou hodné toho, aby je křesťané šířili. Pokud ale každý politický vtíp pokládáme předem za špatný, je to katastrofa. Podobně je v určitých křesťanských kruzích na indexu dobrý voják Švejk, kniha sice světská, která ale zároveň může být skvělou pomocí v tom, abychom popravdě poznali bídu svého národa a možná i některé neproměněné oblasti vlastního charakteru. Podobnými kroky ze sebe církev utváří ghetto.

Je úcta v tom, když o někom, kdo něco dělá špatně, radši nic nenapišeme? To si nemyslím. Je neúcta v tom, když to, že něco dělá nebo dělal špatně, napíšu o některém vedoucím? Kritizovat se dá s úctou i bez ní. Pavel k Petrovi úctu nepochybně měl. Pokud někoho kritizuji, není to pro mě snadné, ale vím, že je to férové. Proto mi to za nějaké to osobní nepohodlí stojí.

Máma mi skoro před 50 lety vyprávěla, jak na odborné konferenci v cizině byla po referátu svědkem diskuse mezi přednášejícím a oponentem. Vznikl v ní dojem, že jde o nesmířitelné nepřátele. Nesmírně ji překvapilo, když je pak viděla v baru, jak se spolu smějí a srdečně rozmlouvají. Tato historka mě ovlivnila na celý život. My Češi zřejmě máme silnější tendenci brát si kritiku osobně, než jak je tomu na evropském Západě. Ke změně by nás ale nemělo vést srovnání se standardy západní kultury, ale s nastavením Bible.

Přijmout kritiku i sdělit kritiku druhému budí rozpaky. Jsme na sebe tak strašně hodní, že si nic takového radši nepovíme? Znamená to, že k sobě máme víc úcty? Toužíme po tom, aby v našich sborech působilo Boží světlo a aby z nich vyzařovalo. Myslím, že bychom se proto měli víc snažit o život ve světle.

Můžu ti dolít?

Jakub Limr

Je ta sklenice poloplná, anebo poloprázd-
ná? Vaše odpověď bude nejspíš záležet
na tom, jestli jste optimista, nebo pesi-
mista. Je tahle sklenice poloplná, nebo polo-
prázdná? Na to existuje ještě jedna odpověď:
„To je jedno – doleji!“ Skoro mi přijde, že je to
nejblíží tomu, jak se na náš život dívá Ježíš.
Ten jednou řekl: „To jsem vám pověděl, aby
moje radost byla ve vás a vaše radost aby
byla plná.“ (J 15,11). Co se vaší radosti týče,
Ježíš nechce, aby ta sklenice byla poloprázd-
ná, poloplná, ani naplněná do dvou třetin,
ale plná! Naplněná až po okraj. „Já ti doleju,
chceš?“ ptá se Ježíš.

Často si radost kazíme tím, že ji čerpáme z fa-
lešných zdrojů. Už kdysi Bůh skrze proroka Je-
remjáše upozorňoval vyvolený národ: „Dvojí zlo
spáchal můj lid: Opustili mne, zdroj živých vod,
a vytesali si cisterny, cisterny rozpukané, jež vodu
neudrží. (Jr 2,13) Kdybych měl víc peněz, naplní
to můj život radostí. Kdybych si ji vzal, byl bych
šťastnější. Oproti tomu jiný vzdychá: Kdybych si

ji tak nevzal... Kdyby mě povýšili. Kdybych žila
v jiném městě. Kdybych shodila deset kilo...

Křesťanský psycholog a poradce Henry
Cloud ve své knize „Zákon štěstí“ líčí, jak se pro-
bíral stohy vědeckých výzkumů o pocitech štěstí
a radosti. „Klidně byste mohli na vrchol té hro-
mady položit Bibli,“ říká Cloud, „protože mo-
derní věda potvrzuje moudrost, kterou najdete
v Knize knih. Když jsem četl studii za studií,

**Když jsme v těžké situaci
s kamarádem po boku, hladina
stresového hormonu je poloviční.**

měl jsem před očima Mojžíše, Šalomouna, Ježíše
nebo Pavla. Říkají to samé: Radost nenajdeme
v okolnostech, na bankovním účtu ani v úspě-
chu. Naše radost není závislá na tom, co se nám
děje, nýbrž na tom, v koho věříme a co děláme.
Pochopíte-li to, můžete žít radostný život.“

„To jsem vám pověděl, aby moje radost byla
ve vás a vaše radost aby byla plná.“ Co nám Ježíš

pověděl? V 15. kapitole Janova evangelia na-
jdeme minimálně tři zdroje radosti, a že jste to
vy, přidám ještě bonus ze 16. kapitoly.

Kde pramení radost

Celé svoje povídání začíná Ježíš obrazem
vinného kmene a ratolestí. Úzké spojení s Kris-
tem, vztah s Kristem, přátelství s Kristem
jako pramen lidské radosti. Aby Ježíš podtrhl,
o jak blízký vztah jde, ještě přidá v devátém
verši: „Jako si Otec zamiloval mne, tak jsem si já
zamiloval vás. Zůstaňte v mé lásce.“ Míluju tě!
Nejde o náboženské klíše. To ti říkám, proto, aby
moje radost byla v tobě a tvoje
radost aby byla plná.

Druhý zdroj radosti Ježíš
zmiňuje v 10. verši: „Zachováte-
li má přikázání, zůstanete v mé
lásce, jako já zachovávám při-
kázání svého Otce a zůstávám
v jeho lásce.“ Aby život fungoval,
musí se žít tak, jak byl vyprojek-
tován. Bůh je projektant. Bůh je
Stvořitel. Bůh určuje pravidla hry. Čerpat z dru-
hého zřídla radosti – v tom vám pomůže jedno
takové staromódní slovo: poslušnost. Uposlech-
něte to, o čem víte, že je to správné, a přinese to
do vašeho života radost. To je jednoduchý prin-
cip, u kterého každý z nás už někdy zažil, že fun-
guje. Přece... když uděláte správnou věc, cítíte se
pak špatně, nebo skvěle?

krátce

◆ **Nový trend v misii.** Misionářů vysí-
laných ze Západu na dlouhodobé pobyty
v cílových zemích ubývá. Komentoval to
na Facebooku americký odborník na misii
Jason Mandryk z Operation World. Nových
zájemců je méně a méně a dlouhodobí
misionáři odcházejí na penzi. Současná
mládež podle Mandryka inklinuje k ak-
cím a hnutím orientovaným na komunitu
a holistické projevy víry a soustře-
dí se především na intenzivní modlitbu
a chválu.

Podle Mandryka se noví misionáři
rekrutují ze společnosti, která se sou-
stavněji modlí za svět. V této souvislosti
přijímají Boží povolání k misii. „Dělo se
tak v Antiochii, docházelo k tomu skrze
iroskotské mnišství, stalo se to v Herr-
nastu a děje se to stále. Taková společen-
ství raší na různých místech světa,“ řekl
Mandryk.

◆ **Nové nadechnutí.** V hotelu Svratka
ve Svratce na Vysočině proběhl 15.–17. 4.
relaxační víkend manželů křesťanských
vedoucích Nové nadechnutí, který v dvou-
letém intervalu pořádá KMS. Přes 80
účastníků z různých českých i slovenských
církví a nenedominančních sborů obsadi-
ly celý hotel. Spolu s „tradiční“ lektorkou,
pastorační poradkyní Danou Staňkovou
z ETS, sloužila letos výjimečně Američan-
ka Linda Pellmannová. V sobotu proběhl
večer chval pod vedením Jarmily Bekové
(AC Kroměříž), v neděli promluvil kazatel
CB Litvínov a člen UŽV KMS Petr Šimmer.

V časovém rozvrhu bylo hodně prostoru
na odpočinek. V sobotu se účastníci mohl-
y přihlásit na pastorační setkání s lek-
torkami. Probíhalo také devět diskusních
skupinek.

Duše celé akce, tajemnice KMS Hana
Pospíšilová, Životu víry poskytla komen-
táře několika účastnic, které m.j. napsaly:

- „Užila jsem si to, Pán Bůh mi v drob-
ných perličkách říkal, že mě má rád,
třeba když jsem v neděli ráno byla sama
v bazénu. To jsem opravdu ocenila.“
- „Moc se mi líbilo, že jsme tam byly
,anonymně'. Neříkaly jsme si, čím jsou
ostatní v církvi, z jakých jsou sborů apod.“
- „Přijela jsem tam v pátek obtížená
starostmi, bolavá, a odjízďela jsem uzdra-
vená a povzbuzená. Hodinu se mi věnovala
Linda.“
- „Setkání se mi opravdu líbilo. Mys-
lím, že byla dobrá vyváženost programů
a prostoru pro volný čas. Také jsem vnímala
svobodu sester něčeho se neúčastnit a mít
svůj čas s Bohem nebo k odpočinku.“

◆ **Aby „srdce Evropy“ nepřestalo bít.**
„Kulturou proti antisemitismu“, jedna
z tradičně největších českých akcí na pod-
poru Izraele, se 17. 4. konala v Praze. Už
potřinácté ji zorganizovala česká pobočka
ICEJ. Z náměstí Franze Kafky vyšel Po-
chod dobré vůle. Do programu se zapojilo
přes 70 žáků ze dvou škol z Bádenska-
Württemberska a ze čtyř českých škol,
kteří absolvovali třídní vzdělávací pro-
gram v Židovském muzeu v Praze a v Pa-

mátníku Terezín. Ti na Palachově náměstí
četli jména nacisty zavražděných Židů ze
svých rodných měst a v průvodu nesli je-
jich zvětšené fotografie.

Na pochod navázalo veřejné shromá-
ždění „Všichni jsme lidi“ ve Valdštejnské
zahradě. Zahájilo ho vypuštění stovek
bílých a modrých balonků, jejichž barvy
připomněly stát Izrael. Setkání modero-

Daniel Herman

M. Kallus a D. Grozdanovičová

vala Veronika Sedláčková. Asi 400 účast-
níků oslovili tradičně místopředseda
Senátu Přemysl Sobotka, ministr kultury
Daniel Herman a izraelský velvyslanec
Gary Koren. Letos byl zvláště srdečný
a neskribil chválou pořadatelům v čele
s ředitelem české pobočky ICEJ Mojžíšem
Kallusem. Sobotka připomněl, že jsme
opět v situaci, kdy se Židé v Německu,
Francii či třeba Švédsku necítí bezpečně.
„Potom přijdou na řadu třeba Maďaři,

Češi, Poláci,“ uvedl Sobotka. „My Češi rádi
svou vlast nazýváme ‚srdce Evropy‘. Ještě
bije, ale až se Židé nebudou cítit bezpečně
a žádoucí v České republice, bude Evropa
mrtvá.“

Na programu byla také dramatizace
vzpomínek Doris Grozdanovičové, která
přežila utrpění v Terezíně. 90letá Grozda-
novičová, jejímž úkolem v Terezíně bylo
pást ovce, pak promluvila i osobně. Pří-
tomně si získala milou bezprostřednost.

Setkání mělo tradičně vysokou kvalitu
jak co do programu, tak co do organizace.
Škoda, že počet účastníků oproti loňsku
trochu poklesl. Ani do televizních zpráv
nebyla letos zařazena reportáž. Objevila
se dvojice protizraelských palestinských
aktivistů, kteří se ale nechovali agresivně
a po Pochodu odešli.

www.vsichnijsmelid.cz

◆ **„Druhý Eliáš“ v Brně?** Africký kaza-
tel Dr. David Edward Owuor vystoupil
v Brně 20. a 21. 4. Setkání mělo asi 200
účastníků. Původně byla jeho brněnská
návštěva plánována na loňský rok a pro-
pagována s tím, že je Dr. Owuor „druhým
Eliášem“ (byl na něj
vztahován verš
Mal 3,23). O tom, že
se za druhého Eliáše
pokládá, mluví u nás
už jen slovenský web,
který propagoval br-
něnské setkání. Dr. Owuor vystupuje jako
světově uznávaný prorok, kterého přijí-

Dnešní doba je posedlá tím, dělat věci správně. Pomalu každá firma pořádá nějaké školení, valí se na nás tuny informací „jak na to“. Já jsem pro, aby se věci dělaly excelentně. Nezačíná to ale u toho, dělat věc správně. Ještě důležitější je dělat správnou věc. Jak trefně poukazuje biskup AC Martin Moldan: Jde o malý rozdíl v gramatice, ale o velký rozdíl v životě.

Třetí zdroj radosti najdeme ve verši 12. Toto jsem vám pověděl, aby vaše radost byla plná, ale ještě nekončím! Ještě něco: „To je mé přikázání, abyste se milovali navzájem, jako jsem já miloval vás.“ Bůh nás nestvořil, aby náš vnitřní motor jel na majetek, úspěchy a já nevím co ještě. Pohonem naší duše je láska. Nejsme stvořeni k samotě. Naše radost do jisté míry závisí na naší schopnosti navazovat hluboké a smysluplné vztahy. Vědecké experimenty ukazují, že s kamarádem nebo kamarádkou po boku v těžké situaci, se nám v mozku snižuje hladina stresového hormonu až o polovinu. Už jenom přítomnost přátel pomáhá zvýšit faktor radosti. Proto všechny ty verše v Bibli o vzájemné lásce, povzbuzování, nesení břemen, plakání s plačícími a radování se s radujícími.

Bolest není napořád!

Slíbený bonus na konec: Stále sledujeme Ježíše, jak mluví ke svým učedníkům. Má toho spoustu na srdci. Je to poslední den, který spolu tráví. Před Golgotou. Před ukřižováním. My se

jen přesuneme z 15. do 16. kapitoly Janova evangelia. „Zanedlouho mě již nespátríte a zanedlouho mě opět uvidíte, protože odcházím k Otci.“ (J 16,16) Krátce nato se Ježíš dostane k vysvětlení: „Amen, amen, pravím vám, vy budete plakat a naříkat, ale svět se bude radovat; vy budete zarmoucení, ale váš zármutek se změní v radost. Žena, když rodí, má zármutek, protože přišla její hodina; ale když porodí dítě, nevzpomíná již na soužení pro radost, že se na svět narodil člověk. Tak i vy nyní máte zármutek; opět vás však uvidím a vaše srdce se bude radovat a vaši radost vám nikdo nevezme.“ (J 16,20–22)

Zase obraz. Nejdříve viný kmen a ratolesti. Teď se ocitáme na porodním sále. Mámy vědí, co jsou porodní bolesti. Ale také znají tu radost, když poprvé vidí svoje miminko. Celé to začíná velkou bolestí, ale končí to obrovskou radostí. Radost nakonec vyhraje.

Ježíš tuhle ilustraci používá pro chvíle, kdy máte pocit, jako byste byli odpojeni ode všech zdrojů radosti. Kdy pochybujete, jestli to má vůbec smysl věřit v Boha, protože... protože to vypadá, že nevěřící lidé jsou na tom o dost líp. Ježíš nás připravuje na to, že přijdou časy bolesti, ale jedním dechem říká, že to nebude trvat pořád.

střípky

Růžová

„To je paráda! Ty jsi úplně sladěná,“ říká kamařádce cyklojezdce. Nemá auto. Má růžový svet a starý vehíkl natřený dokonale stejným odstínem.

Něco to má do sebe. Je k nepřehlédnutí. Na chodníku, na silnici, na křižovatkách. Lidé ji zastavují, lidé ji pouštějí, lidé ji mávají. A já o ní píšu! Lidi, lidi, lidi, hele, co jede, hele, kdo řídí...

„Týýý jo, i starý dědoušek se na mě usmál. To je tak pozitivní! To kolo je prostě super. Jsem z něho úplně nadšená. To je síla, já mám kolo, co rozdává radost. Je fakt Boží!“

A šlápla do pedálů rozdávát Boží radost...

□ Magdaléna Strejčková, řkc Olomouc
www.magdalenastrejkova.cz

Skončí to a ty to zvládneš! Bible i věda potvrzují, že radostní lidé mají správnou perspektivu: Uvědomují si, že jejich nesnáze jsou jen dočasné.

Miluju tě, říká Ježíš. Tak mě poslouchej. Za chvíli se zase uvidíme. A pak se tvoje srdce bude radovat radostí, kterou ti už nikdy nikdo nevezme. Věř mi, radost nakonec vyhraje!

Jakub Limr, DiS., je pastorem KS Mozaika v Hradci Králové a členem Užšího výboru KMS.

mají hlavy států. Podařilo se nám ale zjistit jen jeho přijetí prezidenty Francouzské Guineje a Konga a izraelským vyslancem v Brazílii. Svou službu legitimizuje osobními zjeveními z let 2003 a 2004, prorockými přírodními úkazy na jeho shromážděních a předpovídáním katastrof.

Jeho služba má další problematické momenty, např. vedení už pokřtěných lidí ke křtu. Český účastník jeho shromáždění v Keni viděl na jeho mítincích obrovské plakáty s nápisem „Dr. Owuor – nejmocnější prorok Páně“. Tento křesťan Owuora napomenul s tím, že nejmocnější prorok Páně je Ježíš, Owuor však na to nereflaktoval. Owuor se svými protivníky údajně nepolemizuje, protože počítá s tím, že si to s nimi Pán Bůh vyřídí sám.

♦ **Jan Eriksen i v ženské věznici.** Vedoucí služby prostitutkám a vězňům, v Rakousku žijící Nor Jan Eriksen, se i letos koncem dubna ve spolupráci s KMS vypravil na turné po českých věznicích. Ve čtyřech věznicích se jeho evangelizačních

kázání zúčastnilo celkem 190 osob, z nichž mnohé pozitivně zareagovaly na výzvu k přijetí Pána Ježíše. Tajemnice KMS Hana Pospíšilová s Eriksem navštívila ženskou věznici ve středocheských Velkých Přílepech, kde z cca 50 zúčastněných žen jich na výzvu povstalo asi 45, aby po Janovi opakovaly modlitbu

přijetí. Každému účastníkovi přednášky Jan daroval svoji autobiografickou knihu „Žil jsem v podsvětí“ a brožurku „Tak dost!“.

Pospíšilová nám k tomu řekla: „Eriksen s vězněnými mluví s úctou, s postojem ‚Jsem jeden z vás.‘ Když přicházejí, vítá je, podává jim ruce. Je přátelský, dává jim pocítit hodnotu, kterou mají, což často kontrastuje s přístupem dozorců.“

♦ **Představitel Poirota David Suchet slavil.** Populární britský herec David Suchet oslavil 2. 5. sedmdesátku. Křesťanem se stal ve 40 letech, pomohl mu v tom výtisk gedeonské Bible, kterou našel ve svém hotelovém

pokoji. Suchet v angličtině namluvil celou Bibli. Je také propagátorem kurzů Alfa.

♦ **Čeští biskupové kritizují Halíka.** Nejvyšší orgán římskokatolické církve, Česká biskupská konference, se počátkem května distancoval od postojů držitele Templetonovy ceny profesora Tomáše Halíka k přijímání uprchlíků. Popud k tomu to vymezení dal sám pražský arcibiskup Dominik Duka, což 7. 5. sdělil v rozhovoru pro Lidové noviny. Zároveň kvůli obdobným postojům kritizoval i německou kancléřku Merkelovou. Upozornil na to, že papež František je v této věci opatrnější, než jak ho pro jeho vstřícná gesta k uprchlíkům vykresluje média. Papežský úřad se

vyjádřil, že není možné řešit uprchlickou krizi jinak než na základě vojenské přítomnosti mírových sborů OSN přímo v postižených oblastech. Přijímat uprchlíky do Evropy neřeší jádro problému. Stejný postoj zastávají i čeští biskupové.

♦ **Jeden z nejvlivnějších ruských křesťanů navštívil Česko.** Zakladatel mezinárodní rusky a ukrajinsky vysílající televize CNL Maxim Maximov byl hlavním řečníkem konference „Radost Hospodino-va budíž síla vaše“, která se 6.–8. 5. konala v Praze a 10.–12. 5. v Karlových Varech. Maximov je kazašský Rus, který v Kazachstánu, Rusku a na Ukrajině založil asi 100 sborů. Momentálně mu v Kazachstánu hrozí uvěznění, takže žije v emigraci. Jeho manželka Larisa v Kazachstánu zůstává, takže se v Česku potkali po delší době.

Akci pořádala Církev Oáza (Festus Nsoha), CBH (Stanislav Bubík), Ambásda Boží (Alexandr Siněnko) a ruské sbory Emmanuel (Oleg Minčenko) a CBH (Jevgenij Čarikov). Do sálu hotelu Diplomat v Praze-Dejvicích přišla necelá stovka účastníků. Maximov je vynikající komunikátor, který své naléhavé poselství přinášel s humorem a vřelostí. Jeho úvodní slovo bylo nesmlouvavou kritikou hnutí víry. Parodoval poselství, kdy jsou lidé vedeni k tomu, aby hledali dary

a ne samotného Dárce. V 16 letech se postil. Tehdy řekl Bohu, že je hlina a aby ho použil tak, jak chce. Tím začalo dobrodružství jeho života, kdy se pohyboval proti proudu, nevyhnuv se pronásledování, ale naplnil kazašský národní stadion 40 000 komunisty, aby jim kázal evangelium, založil mnoho sborů i vlivnou mezinárodní televizi.

Mediačním partnerem setkání byl Život víry. Rozhovor s Maximovem uveřejníme na podzim.

♦ **Nová slovenská křesťanská televize Life Tv.** Mládež pro Krista Slovensko přichází s ambiciózním projektem křesťanské internetové televize Life Tv. Projekt je založen na spolupráci různých církví a křesťanských organizací. Významný díl spolupráce pokryje začínající česká křesťanská internetová televize on demand KITstream, jejíž programy bude Life Tv přebírat.

Ředitel Life Tv Miloš Ferenc uvedl, že 72 % vysílání bude mít náboženský obsah, zbytek bude tvořit hudba a krátké dokumenty. Vysílání má podle Ference začít nejpozději v září, ale možná už v červnu.

„Televize Life Tv přichází na slovenský mediální trh preto, aby každá domácnost mala možnost počít evanjelium Ježíša Krista a jej členovia mohli uverit' v neho, vyzvat' jeho meno a byt' zachránení pre večný život,“ uvádějí autoři projektu.
www.lifetv.sk